

ΕΡΓΑΣΙΑ

ΘΕΜΑ: Το αντίστοιχο του άρθρου 28 του Συντάγματος στη σουηδική έννομη τάξη. Απόψεις πάνω στο Ευρωπαϊκό Σύνταγμα. Ειδικότερα, διαχείριση διασυνοριακής πολιτικής και μετανάστευσης

Όνομα: Πολίτης Σπύρος

Email: s_polites@hotmail.com

Διδάσκων: Δημητρόπουλος Ανδρέας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

1. Ιστορική αναδρομή του Σουηδικού Συντάγματος
2. Αναφορά του άρθρου
3. Σύγκριση με το άρθρο 28 του ελληνικού Συντάγματος

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

1. Εισαγωγικά
2. Διασυνοριακή πολιτική
3. Μετανάστευση
4. Συμπέρασμα

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

1. Ιστορική αναδρομή Σουηδικού Συντάγματος

Η Σουηδία είχε γραπτό Σύνταγμα, το οποίο ίσχυε σε όλη τη χώρα από τα μέσα του 14^{ου} αιώνα. Ήταν τότε που θεσπίστηκε το Landslag από τον Magnus Eriksson.. Ο καταστατικός χάρτης διάδοχης του Γουσταβου Αδόλφου II περιγράφει νέα συνθηκολόγηση, ως προς το μέρος του θρόνου, αλλά η βασιλεία χαρακτηριζόταν από το γεγονός πως ήταν ο βασιλιάς αυτός που έπαιρνε τις αποφάσεις. Με το θάνατο του θεσπίστηκε το πρώτο Instrument of Government, μια από τις κορυφαίες εκδηλώσεις της σουηδικής ιστορίας όλων των εποχών. Το 1660 αποφασίστηκε για πρώτη φορά πως η Κυβέρνηση πρέπει να εκλέγεται σύμφωνα με το Instrument of Government. Έτσι το Riksdag έγινε για πρώτη φορά κανονικό όργανο της πολιτείας.

Μετά τη θέσπιση του Riksdag Act θεσπίστηκε και η first Freedom of the Press Act, το οποίο μαζί με το Instrument of Government αποτέλεσε τους θεμελιώδεις νόμους στη Σουηδία. Με την έλευση του Γουσταβου III υιοθετήθηκε ένα new Instrument of Government το 1772. Ο βασιλιάς και το Riksdag μοιράζονταν τη νομοθετική εξουσία και ο βασιλιάς μπορούσε να επιβάλλει νέους φόρους μόνο αν η χώρα δεχόταν επίθεση. Το Instrument of Government το 1772 και το Act of Union and Security αντικατεστάθησαν από ένα new Instrument of Government το 1809. Το Instrument of Government αντικατεστάθη το 1974 από νέο. Στα 165 χρόνια ζωής του έχει υποστεί σημαντικές αλλαγές, όπως αυτή του 1949 με το νέο Freedom of the Press Act και το 1969 με την αναθεώρηση του Συντάγματος.

Όσον αφορά την ιστορική διαδρομή για την ένταξη της Σουηδίας στην Ένωση, η Σουηδία υπέβαλε αίτηση για ένταξη τον Ιούλιο του 1991. Το 1994 διεξήχθη δημοψήφισμα στη Σουηδία για την ένταξη η μη της χώρας στην Ένωση, το οποίο είχε ως αποτέλεσμα η Σουηδία να γίνει μέλος της Ένωσης τον Ιανουάριο του 1995. Η Σουηδία αν και μέλος της Ένωσης δεν έχει μπει ακόμη στη ζώνη του euro, καθώς τα επανειλημμένα δημοψηφίσματα που έλαβαν χώρα στη Σουηδία, με τελευταίο αυτό πριν μερικούς μήνες μετά το θάνατο της Υπουργού των Εξωτερικών, υπήρξαν αρνητικά ως προς μια τέτοια κατάληξη.

2. Αναφορά του άρθρου

Στη Σουηδία δεν υπάρχει ένα ενιαίο κείμενο με τον αντίστοιχο ελληνικό όρο Σύνταγμα, αλλά ένας θεμελιώδης νόμος που αποτελείται από: the Instrument of the Government, the Act of Succession, the Freedom of the Press Act, the Fundamental Law of Freedom of Expression. Για τις σχέσεις με τα άλλα κράτη γίνεται αναφορά στο Instrument of Government. Συγκεκριμένα:

Ενότητα 10. Σχέσεις με άλλα κράτη

Άρθρο 1: Συμφωνίες με άλλα κράτη ή με διεθνείς οργανισμούς, πρέπει να συνάπτονται από την κυβέρνηση

Άρθρο 2: Η Κυβέρνηση μπορεί να μη συνάψει μια διεθνή συμφωνία δεσμευτική για τη χώρα χωρίς την έγκριση του Riksdag (νομοθετικό σώμα), αν η συμφωνία προϋποθέτει τη διόρθωση ή την ακύρωση ενός νόμου ή τη θέσπιση ενός νέου νόμου ή εάν διαφορετικά ενδιαφέρει ένα ζήτημα το οποίο καθορίζει το Riksdag. Αν στην περίπτωση της προηγούμενης παραγράφου μια ειδική διαδικασία έχει καθορισθεί για την απόφαση του Riksdag, η ίδια διαδικασία πρέπει να εφαρμοσθεί για να αποδειχθεί η συμφωνία.

Ούτε μπορεί η Κυβέρνηση σε περιπτώσεις άλλες από αυτές της παρ. 1 να συνάψει μια διεθνή συμφωνία δεσμευτική για τη χώρα χωρίς την έγκριση του Riksdag, αν η συμφωνία αφορά θέμα πρώτιστης σημασίας. Ωστόσο η Κυβέρνηση μπορεί να ενεργήσει χωρίς την έγκριση του Riksdag για τη συμφωνία, αν το συμφέρον της χώρας έτσι το επιβάλλει. Σε τέτοια περίπτωση η Κυβέρνηση μπορεί να συσκέπτεται χωριστά με το συμβουλευτικό γραφείο του Υπουργείου των Εξωτερικών πριν να συνάψει τη συμφωνία.

Άρθρο 3: Η Κυβέρνηση μπορεί να αναθέσει σε διοικητική αρχή να συνάψει μια διεθνή συμφωνία για θέμα στο οποίο η συμφωνία δεν απαιτεί τη συμμετοχή του Riksdag ή του συμβουλευτικού γραφείου του Υπουργείου των Εξωτερικών.

Άρθρο 4: Οι κανόνες που αναφέρονται στα άρθρα 1-3 πρέπει να εφαρμόζονται σε συμπεριφορά στη δέσμευση της χώρας για μια διεθνή υποχρέωση με μια μορφή άλλη από συμφωνία και στη καταγγελία μιας διεθνούς συμφωνίας ή υποχρέωσης.

Άρθρο 5: Το Riksdag μπορεί να μεταφέρει ένα δικαίωμα απόφασης που θεσπίζεται στην ΕΟΚ, όσο οι Κοινοότητες προστατεύουν τα δικαιώματα και τις ελευθέρια που αντιστοιχούν στην παρεχόμενη προστασία του Instrument of Government και της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και τις Θεμελιώδεις ελευθέρια. Το Riksdag θα εξουσιοδοτήσει τέτοια μεταφορά με απόφαση που θα έχει την πλειοψηφία τουλάχιστον των $\frac{3}{4}$ από αυτούς που ψηφίζουν. Το Riksdag μπορεί επίσης να πάρει τέτοια απόφαση σύμφωνα με τη διαδικασία που περιγράφηκε για τη θέσπιση του θεμελιώδους νόμου.

Σε κάθε άλλη περίπτωση ένα δικαίωμα θεσπισμένης απόφασης, που αναφέρεται ευθέως στο παρόν Instrument of Government και το οποίο φιλοδοξεί στον καθορισμό διατάξεων, η χρήση της δημόσιας περιουσίας ή το συμπέρασμα ή η καταγγελία μιας διεθνούς συμφωνίας ή υποχρέωσης μπορεί να μεταφερθεί, σε περιορισμένη έκταση, σε έναν διεθνή οργανισμό για ειρηνική συνεργασία, στον οποίον η Σουηδία είναι μέλος ή πρόκειται να γίνει ή σε ένα διεθνές δικαστήριο. Κανένα δικαίωμα θεσπισμένης απόφασης σχετικής με θέματα που αφορούν τη θέσπιση, διόρθωση ή ακύρωση θεμελιώδους νόμου, η πράξη του Riksdag ή μια πράξη που αφορά εκλογές για το Riksdag ή που αφορά περιορισμούς για κάποιο από τα δικαιώματα ή τις ελευθέρια που αναφέρονται στην ενότητα 2 δε μπορεί να μεταφερθεί έτσι. Οι διατάξεις που αναφέρονται για τη θέσπιση του θεμελιώδους νόμου θα εφαρμοσθούν με σεβασμό σε κάθε απόφαση που αφορά τέτοια μεταφορά. Αν ο νόμος δεν επιτρέπει μια απόφαση σύμφωνα με αυτές τις διατάξεις, το Riksdag μπορεί να εγκρίνει μια μεταφορά θεσπισμένης απόφασης για δικαιώματα στην οποία συμφωνούν τουλάχιστον τα $\frac{5}{6}$ αυτών που ψηφίζουν και τουλάχιστον τα $\frac{3}{4}$ των μελών.

Αν αναφέρεται σε νόμο ότι μια διεθνή συμφωνία θα έχει κύρος ως νόμος της Σουηδίας, το Riksdag μπορεί να διαγνώσει με την έννοια απόφασης που λαμβάνεται σε συμφωνία με τη διαδικασία που αναφέρεται στη παρ. 2 ότι κάθε μελλοντική διόρθωση συμφωνίας δεσμευτική για τη χώρα θα εφαρμόζεται επίσης μέσα στο χώρα. Τέτοια απόφαση θα αναφέρεται μόνο σε μελλοντική διόρθωση σε περιορισμένη έκταση.

Άρθρο 6: Η Κυβέρνηση θα κρατά το συμβουλευτικό γραφείο του Υπουργείου των Εξωτερικών συνεχώς ενημερωμένο σε τέτοια θέματα αναφορικά με διεθνείς σχέσεις, οι οποίες θα είναι σημαντικές για τη χώρα και θα συσκέπτεται με το γραφείο αναφορικά με τέτοια θέματα, όποτε προκύπτει ανάγκη. Σε όλα τα θέματα

θεμελιώδους σημασίας για την εξωτερική πολιτική η Κυβέρνηση θα συσκέπτεται με το γραφείο, αν είναι δυνατόν, πριν πάρει τις αποφάσεις της.

Άρθρο 7: Το εν λόγω άρθρο κάνει λόγο για τη διάρθρωση του συμβουλευτικού γραφείου.

Άρθρο 8: Ο Υπουργός των Εξωτερικών θα κρατείται ενήμερος οποτεδήποτε ένα θέμα φθάσει σε δημόσια αρχή, το οποίο έχει σημασία για τις σχέσεις με άλλη αρχή ή οργανισμούς.

3. Συγκριση με το άρθρο 28 του ελληνικού Συντάγματος

Συγκρίνοντας τα δυο άρθρα αμέσως γίνεται εμφανής η διάφορα κυρίως ως προς τη λεπτομερή αναφορά της εσωτερικής διαδικασίας στη σουηδική έννομη τάξη, σχετικά με το εάν επιτρέπεται η σύναψη διεθνούς συμφωνίας. Γίνεται λόγος για συγκατάθεση της Βουλής, προκειμένου να συναφθεί μια τέτοια συμφωνία, όταν πρόκειται για θέμα ύψιστης σημασίας, πράγμα που δεν απαντάται στη ελληνική έννομη τάξη. Αξιοσημείωτη είναι επίσης και η παράγραφος 3, κατά την οποία μπορεί και μια διοικητική αρχή να συνάψει τέτοια συμφωνία, όταν δεν απαιτείται η συμμετοχή του Riksdag. Σχετικά με την ισχύ των συμφωνιών, δε γίνεται αναφορά σχετικά με το εάν υπερισχύουν των νομών που έχουν αντίθετο περιεχόμενο, ούτε επίσης αναφέρεται εάν έχουν η όχι υποσυνταγματική η υπερνομοθετική ισχύ.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

1. Εισαγωγικά

Η ίδρυση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συνέπεια της παγκοσμιοποίησης και του τρόπου διαμόρφωσης κι εξέλιξης των σύγχρονων κοινωνιών, αποτέλεσε ένα μεγάλο εγχείρημα για τους λαούς της Ευρώπης. Ταυτόχρονα υπήρξε και το επιστέγασμα των προσπαθειών τους να δημιουργήσουν το αντίπαλο δέος στη μοναδική υπερδύναμη της εποχής, τις Η.Π.Α. Οι προοπτικές για κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη κι ευημερία, που διαμορφώνονται στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ωθούν στη μετανάστευση λαούς που βρίσκονται εκτός των ορίων της Ένωσης. Επιπλέον οι συνθήκες της ελεύθερης διακίνησης προϊόντων και προσώπων, η ελευθέρια εγκατάστασης και η κοινή οικονομική πολιτική καθιστούν την Ένωση ένα

πολυπολιτισμικό κράτος, στο οποίο επιθυμούν να ενταχθούν όλο και περισσότεροι λαοί.

Οι παράγοντες αυτοί είναι οι κυριότεροι από τους λόγους που οδήγησαν στη ρητή αναφορά θεμάτων σχετικών με έλεγχοι στα σύνορα και τη μετανάστευση στο Σχέδιο Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης. Συγκεκριμένα στα άρθρα III-166 και III-168 γίνεται εκτενή αναφορά σε θέματα διαχείρισης της διασυνοριακής πολιτικής και μετανάστευσης.

2. Διασυνοριακή πολιτική

Το άρθρο III-166 αναφέρει:

1). Η Ένωση αναπτύσσει πολιτική με στόχο:

α) να εξασφαλίζεται η απουσία οποιουδήποτε έλεγχου προσώπων, ανεξαρτήτως ιθαγένειας, κατά τη διέλευση των εσωτερικών συνόρων,

β) να εξασφαλίζεται ο έλεγχος των προσώπων και η αποτελεσματική εποπτεία διέλευσης των εξωτερικών συνόρων,

γ) να δημιουργηθεί σταδιακά ένα ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης των εξωτερικών συνόρων.

2). Για το σκοπό αυτό ευρωπαϊκός νόμος ή νόμος- πλαίσιο θεσπίζουν μέτρα που αφορούν,

α) την κοινή πολιτική θεωρήσεων και άλλων τίτλων παραμονής βραχείας διάρκειας

β) τους ελέγχους στους οποίους υποβάλλονται τα πρόσωπα που διέρχονται τα εξωτερικά σύνορα,

γ) τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι υπήκοοι τρίτων χωρών μπορούν να κυκλοφορούν ελεύθερα για σύντομο χρονικό διάστημα στην Ένωση,

δ) οιοδήποτε μέτρο που απαιτείται για τη σταδιακή δημιουργία ενός ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης των εξωτερικών συνόρων,

ε) την απουσία έλεγχου συνόρων, ανεξαρτήτως ιθαγένειας, κατά τη διέλευση των εσωτερικών συνόρων

Στο μεν πρώτο άρθρο καθίσταται φανερή η εναρμόνιση του Σχεδίου με τη βασική αρχή της ελευθέριας της κυκλοφορίας των υπηκόων των κρατών μελών μέσα στην Ένωση. Η κοινοτική πολιτική στον τομέα των θεωρήσεων, που ξεκίνησε με τα συνοδευτικά μέτρα για την κατάργηση των ελέγχων των προσώπων στα εσωτερικά

σύνορα, μπορεί να συμβάλλει αισθητά στην πρόληψη της παράνομης μετανάστευσης. Η απουσία οποιουδήποτε έλεγχου κατά τη διέλευση των εσωτερικών συνόρων αποσκοπεί και στη δημιουργία αισθήματος στους πολίτες της Ένωσης πως είναι πολίτες μιας οιονεί κρατικής οντότητας, στα πλαίσια της οποίας χωρίς δεσμεύσεις και οποιασδήποτε άλλης μορφής υποχρεώσεις μπορούν να κινούνται ελεύθερα, να αναπτύσσουν την επιχειρηματική τους δραστηριότητα ανεμπόδιστα. Άλλωστε με την προσχώρηση και των 10 κρατών, η έκταση της Ένωσης ξεπερνά τα όρια της Ευρωπαϊκής ηπείρου, ενώ επιπλέον ανοίγονται δρόμοι προς αναπτυσσόμενες αγορές, η εκμετάλλευση των οποίων μόνο μέσα σε καθεστώς ελεύθερης διέλευσης των εσωτερικών συνόρων μπορεί να επιτευχθεί. Επίσης η εξασφάλιση του έλεγχου των προσώπων κατά τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων με τη δημιουργία ενός ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης των εξωτερικών συνόρων, καταδεικνύει την προσπάθεια οχύρωσης των εξωτερικών συνόρων ως εκδήλωση της αρχής της ασφάλειας, που διέπει την Ένωση, η τήρηση της οποίας καθίσταται περισσότερο επιτακτική μετά και τα γεγονότα της 11 Σεπτεμβρίου. Η αποτελεσματικότερη διαχείριση των εξωτερικών συνόρων, συμπεριλαμβανόμενων και των ακτών, αποτελεί θέμα κοινού ενδιαφέροντος κι ευθύνης. Γι αυτό επιβάλλεται να δημιουργηθεί μια γενική νομική βάση που να επιτρέπει τη λήψη των αναγκαίων μέτρων για την εφαρμογή του εν λόγω ολοκληρωμένου συστήματος.

3.Μετανάστευση

Το άρθρο III-168 αναφέρει:

1.Η Ένωση αναπτύσσει κοινή μεταναστευτική πολιτική, η οποία έχει ως στόχο να εξασφαλίζει σε όλα τα στάδια, αποτελεσματική διαχείριση των μεταναστευτικών ροών, δίκαιη μεταχείριση των υπηκόων τρίτων χωρών, που διαμένουν μόνιμα στα κράτη μέλη, καθώς και ενισχυμένη πρόληψη και καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης και της εμπορίας ανθρώπων.

2.Για το σκοπό αυτό ευρωπαϊκός νόμος ή νόμος- πλαίσιο θεσπίζει μέτρα στους ακόλουθους τομείς:

α) προϋπόθεσης εισόδου και παραμονής, καθώς και κανόνες για τη χορήγηση από τα κράτη μέλη θεωρήσεων και αδειών παραμονής μακράς διάρκειας, συμπεριλαμβανόμενων εκείνων που αποσκοπούν στην επανένωση οικογενειών

β) καθορισμός δικαιωμάτων των υπηκόων τρίτων χωρών, που διαμένουν νόμιμα σε κράτος μέλος, συμπεριλαμβανόμενων των όρων που διέπουν την ελεύθερη κυκλοφορία και διαμονή στα αλλιά κράτη

γ) λαθρομετανάστευση και παράνομη διαμονή, καθώς και απομάκρυνση και επαναπατρισμός των παρανόμως διαμενόντων

δ) καταπολέμηση εμπορίας ανθρώπων, κυρίως εμπορίας γυναικών και παιδιών

3. Η Ένωση μπορεί να συνάπτει με τρίτες χώρες συμφωνίες επανεισδοχής στις χώρες καταγωγής ή προέλευσης υπηκόων τρίτων χωρών παρανόμως διαμενόντων, σύμφωνα με το άρθρο III-227

Τα τελευταία χρόνια, η διεθνής μετανάστευση αποτελεί κεντρικό θέμα στις βιομηχανικές κοινωνίες, επομένως και στην κοινωνία της Ευρώπης. Θα πρέπει να γίνει σαφές πως η μετανάστευση δεν πρέπει να θεωρείται μόνο ένα πρόβλημα πολιτικό και κοινωνικό, αλλά κι ένα θετικό φαινόμενο, που παρέχει ευκαιρίες και αποτελεί την αιτία σημαντικών ανακατατάξεων. Η Ένωση επωφελείται σημαντικά και θα συνεχίσει να ωφελείται από τη μετανάστευση, όσο δημιουργούνται τομείς που χρειάζονται ειδικευμένο ή και ανειδίκευτο εργατικό δυναμικό. Η επιτάχυνση όμως της διεθνούς μεταναστευτικής ροής θα έχει σημαντικές συνεπείες τόσο για την Ένωση, όσο και για τα αναπτυσσόμενα κράτη από τα οποία προέρχονται. Για την αποτελεσματική αντιμετώπιση τέτοιων συνεπειών, είναι απαραίτητο να ενισχυθούν οι πολιτικές που εστιάζουν τις προσπάθειες τους στις βασικές αιτίες της διεθνούς μετανάστευσης.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει χαράξει τα κύρια στοιχεία κοινής πολιτικής για τη μετανάστευση στο πλαίσιο δυο γενικών ανακοινώσεων και σε μεμονωμένες νομοθετικές προτάσεις. Το πρόγραμμα εργασίας για την επίτευξη του εν λόγω στόχου περιλαμβάνει δυο φάσεις: την κατάρτιση βασικού κοινού νομικού πλαισίου, που ενσωματώνει τις ελάχιστες προδιαγραφές στους τομείς που καλύπτονται από τη Συνθήκη και σε μια προοδευτική σύγκλιση των νομοθεσιών με μια ανοιχτή μέθοδο συντονισμού των κρατών μελών. Έτσι θα δημιουργηθούν διαφανή κυκλώματα για την υποδοχή των μεταναστών του εργατικού τομέα. Η αναπτυξιακή πολιτική της Κοινότητας εξετάζει τους παράγοντες ώθησης, που αποτελούν μέρος των βασικών αιτιών των μεταναστευτικών ρευμάτων και επίσης προσπαθεί να προλάβει και να μειώσει την αναγκαστική μετανάστευση, τόσο από το Βορρά προς το Νότο, όσο και από το Νότο προς το Νότο και βοήθα τις αναπτυσσόμενες χώρες να εντοπίσουν τα μεταναστευτικά ρεύματα και τον εκτοπισμό ατόμων στο εσωτερικό μιας χώρας. Για

το λόγο αυτό και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Σεβίλλης έκρινε πως η στενότερη οικονομική συνεργασία, η εμπορική ανάπτυξη, η αναπτυξιακή βοήθεια και η πρόληψη των συγκρούσεων αποτελούν μέσα προώθησης της οικονομικής ευημερίας στις εν λόγω χώρες και συνεπώς μειώνουν τις βασικές αιτίες των μεταναστευτικών ρευμάτων

.Το άρθρο III-168 κάνει λόγο για κοινή μεταναστευτική πολιτική, που θα έχει ως στόχο την αποτελεσματική διαχείριση των μεταναστευτικών ροών, τη δίκαιη μεταχείριση των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν μόνιμα στα κράτη μέλη, καθώς και την ενισχυμένη πρόληψη και καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης και της εμπορίας ανθρώπων. Για τους λόγους αυτούς καθορίζονται οι προϋπόθεσης εισόδου και παραμονής, τα δικαιώματα των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα σε κράτος μέλος, θεσπίζονται μέτρα για την καταπολέμηση της λαθρομετανάστευσης, της παράνομης διαμονής και της εμπορίας ανθρώπων. Σχετικά με την κοινή πολιτική στον τομέα της μετανάστευσης, όπως ορίστηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Ταμπερέ, διαπιστώθηκε πως οι σημερινές νομικές βάσεις καλύπτουν καταρχήν το πλήρες φάσμα του τομέα της μετανάστευσης. Τα κράτη μέλη παραμένουν υπεύθυνα για τους αριθμούς εισδοχής τρίτων χωρών και για την ένταξη τους στη χώρα εισδοχής. Το εν λόγω Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ζήτησε στη νομοθεσία της Ένωσης να προβλεφθεί ένα νομικό καθεστώς για τους μακροχρονίως νόμιμους κάτοικους με την παροχή σε αυτούς δικαιωμάτων κι ευθυνών.

Παράλληλα λόγω της ανάγκης για κοινή δράση της Ένωσης, προκειμένου να καταπολεμηθεί η παράνομη μετανάστευση, καθίσταται επιτακτική η ανάγκη για ποινικές κυρώσεις λόγω της αναποτελεσματικότητας των καθαρά εθνικών πολιτικών. Είναι προφανές πως η διαπραγμάτευση συμφωνιών επανεισδοχής με τρίτες χώρες διενεργείται αποτελεσματικότερα σε επίπεδο Ένωσης από ότι σε επίπεδο μεμονωμένων κρατών μελών. Προς την κατεύθυνση αυτή σωστά στο Σχέδιο Συντάγματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης θεσπίζεται νομική βάση που επιτρέπει στην Ένωση να λαμβάνει μέτρα ενθάρρυνσης και υποστήριξης των προσπαθειών των κρατών μελών για την προώθηση της ένταξης των νομίμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών.

απαιτείται, συνεπώς, μια ισορροπημένη γενική αντιμετώπιση των βαθύτερων αιτιών των μεταναστευτικών ρευμάτων. Τα προγράμματα και οι πολιτικές εξωτερικής συνεργασίας και ανάπτυξης, που έχουν ως στόχο την προώθηση των ανθρώπινων δικαιωμάτων, την ενίσχυση της δημοκρατίας, την καταπολέμηση της φτώχειας, την

πρόληψη των συγκρούσεων, τη βελτίωση της οικονομικής και κοινωνικής κατάστασης αφορούν κυρίως τους φορείς μεταναστευτικής πίεσης σε τρίτες χώρες κι έχουν άμεση επίδραση στην πίεση αυτή.

4.Συμπέρασμα

Η Ευρωπαϊκή Ένωση ως ένας ζωντανός οργανισμός στα πρώτα στάδια του, λαμβάνοντας μέτρα για τη διαφύλαξη των συνόρων της και την καταπολέμηση της λαθρομετανάστευσης, μας δίνει ένα σαφές στίγμα των διαθέσεων της Μεριμνά αφενός για τη διασφάλιση των συνόρων της, ως έκφραση της πολιτικής ασφάλειας και σταθερότητας και αφετέρου διασφαλίζει την ελεύθερη κι ανεμπόδιστη διακίνηση των προσώπων εντός των συνόρων της, ως έκφραση της οικονομικής ανάπτυξης και σεβασμού των δικαιωμάτων των υπηκόων της και των υπηκόων τρίτων κρατών που νόμιμα διαμένουν σε αυτή.

Περίληψη

Η Σουηδία, όπως και όλα τα κράτη της Ένωσης περιέχει στο Σύνταγμα της διάταξη σχετικά με την ευρωπαϊκή της ολοκλήρωση. Η Ευρωπαϊκή Ένωση ως ένας ζωντανός οργανισμός στα πρώτα στάδια του, λαμβάνοντας μέτρα για τη διαφύλαξη των συνόρων της και την καταπολέμηση της λαθρομετανάστευσης, μας δίνει ένα σαφές στίγμα των διαθέσεων της Μεριμνά αφενός για τη διασφάλιση των συνόρων της, ως έκφραση της πολιτικής ασφάλειας και σταθερότητας και αφετέρου διασφαλίζει την ελεύθερη κι ανεμπόδιστη διακίνηση των προσώπων εντός των συνόρων της, ως έκφραση της οικονομικής ανάπτυξης και σεβασμού των δικαιωμάτων των υπηκόων της και των υπηκόων τρίτων κρατών που νόμιμα διαμένουν σε αυτή.

Sweden, as all the states of Union it contains in her Constitution provision with regard to her European completion. The European Union as a live organism in his first stages, taking measures for the safeguarding of her borders and the fighting of immigration, us gives a explicit stain of her disposals Sees to on one side for the guarantee of her borders, as expression of political safety and stability and afete'roy it ensures the free and unhindered distribution of persons inside her borders, as expression of economic growth and respect of rights of her nationals and nationals of third states that legally reside in this.

Βιβλιογραφία

- 1) The Riksdag, the Constitution of Sweden
- 2) Διαβιβαστικό σημείωμα της Γραμματείας της Ένωσης προς τη Συνέλευση, Βρυξέλλες, 18 Ιουλίου 2003
- 3) Συμπεράσματα Επιτροπής για Άμυνα, Ασφάλεια και Δικαιοσύνη, 22/11/2003
- 4) Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Συμβούλιο και στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, Βρυξέλλες, 3/12/2002